

7. Кнопки прямого «шерінгу» для того, щоб поділитися новиною у будь-яких соціальних мережах.

Отже, інтеграція інтернет-ЗМІ із соцмережами має велике значення. Онлайн-платформи перетворилися на інтерактивні майданчики для їх аудиторії, де можна співпрацювати й отримувати «фідбек». Але не одні соціальні мережі допомагають просувати матеріали, від журналіста вимагають оволодіти SEO, щоб створювати дійсно цікавий і привабливий матеріал із правильною будовою. У сучасних медіасистемах велике значення мають люди, які займаються сайтом, де потрібно створити приємний та зручний дизайн. Можна сказати, що інтернет-ЗМІ та їх матеріали, які ми бачимо усюди, це приклад роботи цілої «екосистеми». Завдяки використанню зазначених методів просування новинний сайт «УНІАН» має можливість розширювати ринки збуту, підвищувати ефективність і адресність взаємодії зі споживачами, організувати зворотний зв'язок, оперативно отримувати та поширювати необхідну інформацію.

Список використаних джерел

1. Чабаненко М. В. Основи інтернет-журналістики. Запоріжжя: Просвіта, 2013. 112 с.
2. Потятиник Б. В. Інтернет-журналістика: навчальний посібник. Львів: ПАІС, 2010. 246 с.
3. Сапега Л. І., Співаковська Т. В. Особливості контент-маркетингу як самостійного елементу просування в інтернеті. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/14266/1/2014_5_Sapega.pdf

*Артеменкова О. М., аспірантка кафедри інформаційних систем
Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ*

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ВИКОРИСТАННЯ АРХІВНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЩОДО ГЕНЕАЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Демократизація та розширення доступу до документів українських архівів спричинили підвищений попит на замовлення від фізичних та юридичних осіб на пошук інформації генеалогічного характеру, здійснення дослідження родоводів. Виконання генеалогічних запитів поступово стає одним із провідних напрямів діяльності архівів України, які зберігають унікальну джерельну базу.

З огляду на це актуальним завданням в архівній справі є впровадження та широке використання новітніх технологій зберігання й поширення інформації, що значно підвищує якість та ефективність праці архівістів, забезпечує якнайшвидший доступ до архівів пересічних громадян і дослідників зі всього світу.

Повноцінне та системне вивчення вітчизняного інструментарію генеалогічних досліджень, які є невід'ємною частиною розбудови наукової думки незалежної держави, розуміння суспільством свого коріння та ідентичності практично неможливе без найширшого використання сучасних здобутків архівознавства та джерелознавчих галузей знань. Без знання попередніх напрацювань у дослідженні цієї надзвичайно важливої для розуміння процесу державотворення теми складно рухатися далі, розвиваючи та удосконалюючи методику вивчення.

Архівна справа нині органічно вписується у загальну концепцію цифрової трансформації всієї економіки України. Водночас фахівці наголошують, що створення цифрового формату роботи архівів має базуватися на єдиних галузевих стандартах і правилах щодо створення, зберігання, обліку, опису, використання цифрових копій задля забезпечення єдиного механізму взаємодії органів влади всіх рівнів.

Складнощі впровадження інформаційних технологій зумовлені специфікою архівних установ та інформаційного середовища, стрімкістю розвитку техніко-технологічного забезпечення, що потребує постійної модифікації, організації навчання персоналу, удосконалення законодавчої бази відповідно до рівня розвитку інформаційних технологій.

Питання цифровізації архівних фондів, широкого застосування інформаційних технологій в останні роки набуло особливого значення завдяки активним крокам з боку держави щодо реалізації програми переведення роботи архівів у цифровий формат. Проблеми, які постали перед фахівцями галузі із втілення великих цифрових проєктів, стосуються оцифрування самих архівних фондів і створення єдиної платформи з дистанційного користування архівними послугами. Нині занепокоєння у фахівців галузі викликає імплементація результатів цифровізації, надійність технологій збереження інформації та використання, оскільки юридично ці питання поки недостатньо підкріплені й опрацьовані на законодавчому рівні. Застосування інформаційних технологій та загальна цифровізація галузі – це процес, який передбачає взаємодію не лише архівів між собою, а із державними органами (міністерствами, відомствами, установами й організаціями), оскільки це тісно пов'язано із впровадженням нових механізмів передачі документів на зберігання. Також це потребує широкомасштабного розгортання фінансування модернізації вітчизняної архівної справи. Саме тому чітке розуміння застосування інформаційних технологій як інструментарію архівних досліджень у контексті сучасних цифрових викликів необхідне для подальшого розуміння процесів у цьому напрямі [1].

Аналіз особливостей пошуку генеалогічної інформації актуалізується в умовах підвищеної зацікавленості до генеалогії роду і відповідно має не тільки велике теоретичне значення, а й значний практичний зміст. Значну роль у процесі проведення генеалогічних досліджень поряд із документальними джерелами (свідоцтва, акти, метричні книги, заповіти, церковні описи і под.) мають наративні (описові) архівні джерела (літописи, хроніки, мемуари, некрологи, панегірики, щоденники, публіцистика тощо).

Генеалогічний ресурс, який накопичено в архівах України, поділяють на дві великі групи:

- 1) родоводи у будь-якому вигляді (наприклад, родовідне дерево, родовідна таблиця, родовідний (чи поколінний) розпис тощо);
- 2) інші види джерел, які містять у собі важливу інформацію про особу, її життя та оточення (до них належать документи державних і громадських установ, які мають масовий характер і визначають родинні зв'язки між людьми, церковні метричні книги, документи переписів населення та ін.).

Архівні документи офіційного і приватного характеру відіграють важливу роль для накопичення достовірної генеалогічної інформації про окремих рід чи родину у процесі проведення генеалогічних досліджень. Саме вони містять найбільш повну, достовірну та нову невідому інформацію про генеалогію особи. До них належать метричні книги, сповідальні, посімейні, переписні («ревізійні») казки, призовні списки, акти, протоколи та формуляри різних комісій, документи селянської, міської генеалогії тощо. Усі ці документи, доповнюючи один одного, дають можливість для формування генеалогічного дерева чи генеалогічної таблиці особи, доповнюють невідомі раніше факти її біографії, важливих віх життя сім'ї, родини, роду.

Отже, генеалогія нині – це окремих міждисциплінарний напрям. У сучасних умовах підвищення зацікавленості до генеалогії роду аналіз особливостей пошуку генеалогічної інформації має не тільки теоретичний, а й практичний характер. Тому вкрай необхідна головна мета функціонування архівів – використання ретроспективної документної інформації – реалізовується сповна. Поряд із документальними джерелами (свідоцтва, акти, метричні книги, заповіти, церковні описи і под.) важливе значення у процесі проведення генеалогічних досліджень мають описові архівні джерела (літописи, хроніки, мемуари, некрологи, панегірики, щоденники, публіцистика тощо). Генеалогічний ресурс, який накопичено в архівах України, поділяють на дві великі групи: 1) родоводи у будь-якому вигляді (родовідне дерево, родовідна таблиця, родовідний (чи поколінний) розпис тощо); 2) інші види джерел, які містять у собі важливу інформацію про особу, її життя та оточення (документи державних і громадських установ, які мають масовий характер і визначають родинні зв'язки між людьми, церковні метричні книги, документи переписів населення та ін.). Архівні документи офіційного і приватного характеру відіграють важливу роль для накопичення достовірної генеалогічної інформації про окремих рід чи родину.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 рр.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80#Text>